

En kvinne forsvinner (Alfred Hitchcock, 1938)

Drammen filmklubb gjennomgår filmhistorien og tar for seg 30-tallet denne våren, et tiår med stor filmutvikling, pre-codefilmer og selveste Hollywoods gullalder. 30-tallsfilmene har en unik ferskhet ved seg! En ferskhet som andre tiår ikke kan oppnå ettersom man senere bare har gjentatt det som ble utviklet på 30-tallet. 30-tallet (og 40-tallet) kalles nostalgisk for «Hollywoods gullalder». Det var dekadens for lyd- og fargerevolusjonen. Filmskaperne utviklet talefilmen og etablerte nye filmsjangre som gangsterfilm, dokumentarer, poetisk realisme, lettlevete screwball-komedier, western og skrekkfilm, for å nevne noe. Alt dette finner vi på Filmklubbens program. Hvis man vil få med seg begynnelsen av lydfilmen og mye av det vi i dag tar for gitt, må man se 30-tallsfilmene.

En kvinne forsvinner (Hitchcock, 1938)

KinoCity tirsdag 7. februar klokken 21, 7 år

Alfred Hitchcock krydret ofte filmene sine med små ondskapsfullt morsomme øyeblikk, men han ga sjelden sin makabre sans for humor så fritt spillerom som i *En kvinne forsvinner* (*The Lady Vanishes*).

En kvinne forsvinner er den mest kjente og kjære blant spenningsmesterens tidlige britiske filmer, og det er ikke vanskelig å se hvorfor. Den er Hitchcock på sitt friskeste og letteste - en mysterie-komedie og et spioneventyr med enormt velskrevne dialoger og et manus som gnistrer av komisk oppfinnsomhet. Hitch tar oss fra det lette og romantiske til det ekstremt dystre og tilbake igjen, og han gjør det med underkommunisert britisk sjarm – subtilt, elskelig og en smule absurd.

Like før avreise fra et feriested i en fiktiv balkansk stat ved navn Bandrika, blir Irish Henderson truffet i hodet av en takstein. En gammel dame hjelper henne inn på toget og de snakker litt sammen før Irish legger seg for å hvile. Når hun våkner igjen er den gamle damen forsvunnet, og Irish begynner å ane at noe mistenkelig har skjedd når hennes medpassasjerer påstår at den gamle damen aldri har vært til stede i vognen. Mysteriet er like absurd som premisset er enkelt, og dette synes å sette tonen for filmen. For dette er egentlig ingen stram spenningsfilm, men en studie av en samling knakende gode karakterer som tilfeldigvis er stuet sammen på en svært begrenset plass. Hitchcock bruker 20 gode minutter på å la oss bli kjent med personene,

men når toget først begynner å rulle gjør filmen det også.

Her er vitser som matcher samtidens beste amerikanske screwball-filmer. Her er Hitchcocks hang til umotivert bisarre bilder – en nonne i høye hæler og en slåsskamp blant tryllekunstrekvisitter. Her er stereotypene på britisk eksentrisitet – de to kompisene som benekter den gamle damens eksistens på det grunnlag at hvis toget blir gjennomløst mister de cricketmatchen i hjemlandet. Dette er en svært fornøyet og underholdende film der alt synes å kunne skje, for eksempel at en kastet etikett fra en tepakke endrer hele plottets retning.

The Lady Vanishes var Hitchcocks siste britiske spionthriller, og ses på som kulminasjonen av hans bedrifter i Storbritannia. Under innspillingen mottok han et telegram fra David O. Selznick, der studiomogulen tilbød ham jobb i Hollywood. Med The Lady Vanishes vant Hitchcock New York-kritikernes pris for årets beste regissør – en god attest å ta med over når han skulle ta fatt på det som skulle vise seg å bli en enormt suksessrik karriere i Hollywood.

Se [Websiden](#) og [Facebook](#)

Velkommen!

[Drammen Filmklubb](#)